

Аз ҳуқуқҳои Худованд

من حقوق الله تعالى توحيدہ في العبادات

< الطاجيكية >



Таҳия: Мусъаби Ҳамза

إعداد: مصعب حمزة



Аз ҳуқуқҳои Худованд



Аз ҳуқуқҳои Худованд: Ягона донистани ӯ дар тамоми навъҳои ибодатҳо аст, Худованд мефармояд:

﴿وَالَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ [البقرة: 163]

«Худои шумо Худоест яктост. Худое ғайри ӯ нест бахшоянда ва меҳрубон!»

Сураи Бақара 163

Ва касеро дар амалҳои қалби ва забони ва аъзоҳо бар ӯ шарик наовардан,
Худованд мефармояд:

﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ [النساء: 36]

«Худоро бипарастед ва ҳеҷ чизеро шарики ӯ масозед».

Сураи Нисо 36

Ширки акбар савоберо дар инсон боқи нахоҳад монд,
Худованд мефармояд:

﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

﴿[الزمر: 65]﴾

«Ба ту ва паёмбарони пеш аз ту ваҳй шудааст, ки агар ширк биёваред, амалҳоятон ночиз гардад ва худ аз зиёнкунандагон хоҳед буд».

Сураи Зумар 65

Ин хитоб ба суи Паёмбар (с) мебошад пас ҳоли дигарон бо ин хитоб чигуна бошад?

Худованд гуноҳи ширкро намебахшад магар бо тавбааш,
Худованд мефармояд:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا

عَظِيمًا﴾ [النساء: ٤٨]

«Албатта Худо гуноҳи касонеро, ки ба ӯ ширк оваранд, намебахшад ва гуноҳони дигарро барои ҳар кӣ бихоҳад, меомурзад. Ва ҳар кӣ ба Худо ширк оварад, дурӯғе сохта ва гуноҳе бузург муртакиб шудааст».

Сураи Нисо 48

Боз мефармояд:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ [محمد:

٣٤]

«Худо касонеро, ки кофир шуданд ва мардумро аз роҳи Худо боздоштанд ва дар куфр мурданд, ҳаргиз нахоҳад бахшид».

Сураи Муҳаммад 34

Ва ҳар ки бо куфр бимирад пас ӯ дар оташ аст, Худованд мефармояд:

﴿وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ [البقرة: ٢١٧]

«Аз миёни шумо онҳое, ки аз дини худ бозгарданд ва кофир бимиранд, аъмолашон дар дунё ва охираат нобуд шуда ва ҷовидона дар ҷаҳаннам бошанд!».

Сураи Бақара 217

Ва боз мефармояд:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾

[البقرة: ١٦١]

«Бар онон, ки кофир буданд ва дар кофирӣ мурданд, лаънати Худо ва фариштагону ҳамаи мардум бод!»

Сураи Бақара 161

Ва шояд кофир дар ҳаёташ ба мардум фоидае бирасонад, локин ин арзони доштани кавниест ба монанди дигар манфиъатҳое, ки Худованд фоидаи онҳоро арзони доштааст, мисли манфиъати офтобу моҳтоб ва шамоли абрҳо, балки фоидаи инҳо барои мардум зиёдтар мебошад.

Гирифташуда аз китоби "Фаслҳо дар ақида" Абдулазиз ибни Марзуқ Ат-Турайфӣ

Тарҷума: Дорул-ислом/ Тоҷикӣ

